

## PÂNĂ LA MOARTE

[...]

Sfântul Ioan Gură-de-Aur a trăit în veacul al IV-lea d.Hr. S-a născut într-o mare cetate a răsăritului, Antiohia. Acolo a fost hirotonit preot. S-a consacrat predicării cuvântului lui Dumnezeu. Cuvintele care ieșeau din gura lui erau pline de credință, iubire și nădejde în Dumnezeu. Ca aurul alerga cuvântul lui. De aceea a și fost numit „*Gură de Aur*”. Toți îl ascultau cu o mare atenție. Prin predicile lui cei îndurerați primeau mângâiere, cei săraci și prizonieri aflau ocrotire, bogații erau învățați să-i iubească pe săraci, conducătorii să fie pentru popor părinți afectuoși, poporul să se supună conducătorilor, preoții să fie la înălțime în conștiința poporului. Doisprezece ani a predicat în Antiohia. Faima lui s-a întins pretutindeni. Veneau din diferite părți ca să-l asculte.

Sfântul Ioan Gură-de-Aur a vrut să rămână și să moară în Antiohia ca predicator. Dar voia lui Dumnezeu a fost alta. Fără să vrea, într-o zi, o trăsură imperială l-a luat și l-a dus în Constantinopol. Acolo, cu voia întregului popor evlavios a fost ales și hirotonit arhiepiscop al Constantinopolului. N-a rămas multă vreme în tron, nici șase ani. Dar în acești puțini ani, în care a rămas, a făcut lucruri mari și minunate. A curățit arhiepiscopia de clericii nevrednici. A muștră iubirea de argint și lăcomia celor bogați. A înfierat luxul femeilor. I-a ocrotit pe săraci și pe cei persecutați. A sistematizat filantropia. El însuși a trăit ascetic. Noaptea și le petrecea studiind și rugându-se. Toate veniturile arhiepiscopiei le aloca pentru săraci și nenorociți. Poporul îl iubea și se minuna de el ca de un adevărat prooroc, ca de un al doilea Înaintemergător.

Dar bogații care adunau comori prin jafuri și nedreptăți și trăiau în desfrânare și stricăciune, femeile lumești, care vroiau să se îmbrace în mătase și să-și atârne de urechi cercei foarte scumpe, conducătorii, care se purtau fără milă cu sârmanul popor și, în sfârșit, preoții și episcopii răi, care uitaseră de marea lor misiune, toți aceștia, firește, nu puteau să-l iubească pe Gură-de-Aur. Pentru că Gură-de-Aur nu lingusea pe nimeni și nu înceta să mustre răutățile tuturor fără excepție și chiar și pe ale împărătesei Eudoxia. Toți acești oameni răi și stricați au complotat împotriva Sfântului Gură-de-Aur și au hotărât să-l izgonească din tronul arhiepiscopal. De două ori au încercat să-l scoată din tron. Prima dată a aflat poporul, s-a ridicat, s-a răsculat, a dat foc bisericilor, s-a vărsat sânge pe drumuri și în piețe, era aproape să cadă și însuși împăratul și, în sfârșit, a fost nevoit să retragă ordinul de exilare. Gură-de-Aur s-a urcat din nou în tron.

Dar dușmanii Sfântului Gură-de-Aur nu s-au liniștit. Cu învrăjbiri și calomnii au întărit-o pe împărăteasa Eudoxia și aceasta l-a întărit pe bărbatul ei, Arcadie, și Arcadie – un împărat fără o voință puternică – a hotărât să semneze condamnarea lui Gură-de-Aur. L-au exilat într-un loc foarte îndepărtat, la Cucuz, unde era un mic și neînsemnat sat al Armeniei. L-a însoțit un detașament militar special. Șaptezeci de zile a mers prin locuri sălbatice, ca să ajungă în acel loc al exilului. A suferit mult. Acolo a rămas sfântul lui Dumnezeu trei ani exilat. Dar dragostea și admirația, pe care poporul le nutrea față de persoana lui, au făcut pe mulți să pornească la drum din toate părțile lumii și să vină să-l vadă pe eroul și martirul Ortodoxiei. Dar nici sfântul n-a stat degeaba. Scria epistole către preoții care-i rămăseseră credincioși și altor persoane misionare. Trimitea misionari în părțile sălbatice ale răsăritului, ca să-L propovăduiască pe Hristos.

Dar această acțiune, pe care a dezvoltat-o în exilul său sfântul părinte, nu a plăcut deloc dușmanilor. Aceștia au reușit emiterea unui alt ordin, ca Gură-de-Aur să fie exilat chiar mai

departe, într-un loc numit Pytius. Soldați mitocani au îndeplinit porunca. L-au luat din Cucuz și a început drumul către Pytius. Dar trupul bolnăvicios și epuizat de osteneli și de asceză al sfântului părinte n-a mai rezistat și la jumătatea drumului a căzut. L-au dus într-o biserică, care era închinată numelui unui mucenic, Sfântul Vasilisc.

Acolo s-a întins noaptea și l-a văzut în somnul său pe Sfântul Vasilisc, care i-a spus: Frate Ioane, s-au terminat chinurile tale. Ai curaj. Măine vom fi împreună... Sfântul Ioan s-a ridicat, și-a făcut rugăciunea, și-a iertat dușmanii și și-a încredințat duhul lui Dumnezeu. Ultimele lui cuvinte au fost: “Slavă lui Dumnezeu pentru toate”.

Acolo, la Comana, pe un ogor l-au îngropat. Sfântul părinte a rămas acolo 30 de ani îngropat, iar după 30 de ani, copilul lui Arcadie și al Eudoxiei, care l-au exilat, Teodosie al II-lea Împăratul, și credinciosul lui ucenic Proclu, care devenise patriarh, au hotărât să facă aducerea sfintelor lui moaște. O delegație oficială s-a dus la Comana, a deschis mormântul, a luat sfințitele moaște, le-au pus într-o prețioasă raclă și le-au adus în Cetate. Pe drumul întoarcerii, pe unde treceau sfintele moaște, poporul întreg se ridica, îngenunchea și se închina. Moaștele au ajuns în Cetate. Era 27 ianuarie 438 d. Hr. Ce s-a întâmplat în acea zi e de nedescris. Toată lumea a trecut și s-a închinat. Sfântul Gură-de-Aur era din nou în tronul său după 30 de ani.

\*\*\*

Iubiților! Evanghelia spune că Hristos a venit în lume să îl afle și să-l mântuiască pe omul, care era ca o oaie rătăcită și era în primejdia de a fi mâncat de lup (Luca 19, 10). Hristos S-a răstignit pentru mântuirea omului. Și câți dascăli și păstori ai bisericii urmează exemplul Bunului Păstor – Hristos, și lucrează și trudes, ca să-și mântuiască turma și să o conducă la Dumnezeu, vor fi martirizați și ei în lumea aceasta. Un astfel de adevărat păstor și dascăl al Bisericii a fost Sfântul Gură-de-Aur. Și-a iubit turma. S-a luptat până la moarte pentru adevăr. A fost persecutat, izgonit, exilat și a murit ca un mucenic, ca un martor al adevărului. Fie ca exemplul lui să-i însușească pe toți păstorii și dascălii Bisericii. Să fie și ei gata ca pentru turma lor și pentru adevăr să-și piardă tronurile și chiar și însăși viața lor.

Sursa: [„Flori înmiresmate”](#)